

[Else Winther Andersen]

Begrundelsen er bl.a., at kompetencen lægges ud til kommunerne, da det trods alt er dem, der kender borgerne bedst. Som det er nu, foregår der først en sagsbehandling i kommunerne, hvor den enkelte ansøger om f.eks. pension trods alt selv er medinddraget. Når det arbejde er færdig, bliver sagen sendt til amtet, hvorefter man kan begynde på en ny gang sagsbehandling, men kun ud fra det skrevne ord. Det er dobbeltarbejde, uden at tingene bliver væsentligt anderledes. Det værste ved den gang dobbelt sagsbehandlingstid er den usikkerhed og angst, den enkelte borger føler vedrørende det fremtidige forsørgelsesgrundlag.

Der har været enkelte røster fremme om, hvorvidt de små kommuner nu også var dygtige nok til at udføre dette arbejde. Det er jeg overhovedet ikke i tvivl om, da de sagsbehandlere, der sidder der på nuværende tidspunkt, jo udfører det arbejde, som de skal fortsætte med at gøre. Jeg er også sikker på, at de fremover vil sørge for en hurtigere sagsbehandlingstid, sådan at den enkelte borger hurtigere får at vide, hvad det fremtidige forsørgelsesgrundlag bliver.

Det at kommunerne får det økonomiske medansvar og får et andet refusionsgrundlag, er en videreførelse af det, der er sket de sidste år, hvor vi lægger større kompetence ud til kommunerne. Det er noget, Venstre meget gerne vil være med til at støtte, så at vi får den samme sats for kontanthjælp, for sygedagpenge og for pension.

Det får forhåbentlig den følge, at vi får nogle flere revalideringer i gang, og at nogle flere bliver aktive i forhold til arbejdsmarkedet. Det vil også medføre, at vi får folk hurtigere gjort aktive, sådan at vi ikke oplever i forhold til deres sociale situation, at de har fået passiv ydelse for længe, og derved bliver det for sent at få dem i gang. Jeg tror, at vi på længere sigt vil komme til at opleve et færre antal ansøgninger på førtidspensionsområdet.

Det er trods alt lokalt, man har den største mulighed for at vide, hvordan erhvervslivet kan fortsætte med at omskole den arbejdskraft, der er, og for at vide, hvad der er brug for. På den måde kan de bedre være med til at aktivere tingene.

Det er også godt, at kommunerne har fået en selvstændig kompetence til at etablere beskyttede virksomheder, fordi der vil være en gruppe

mennesker, der ikke kan opfylde de fulde arbejdsmarkedskrav, og for hvem, det tidligere har været svært at komme ud i en beskyttet beskæftigelse, da afgørelsen har ligget ved amtet. Der har været betydelig længere fra kommunerne til amtet i forståelsen af, at det kunne være nødvendigt nøjagtigt i det lokalområde at oprette den slags pladser. Det betyder, at de kan få brugt den resterhvervsevne, de er i besiddelse af. Derved kan de på længere sigt blive selvforsørgende og derigennem få et rigere liv.

Derudover er der en ændring i selve ankestrukturen. Den overgår nu til at hedde Den Sociale Ankestyrelse. Det, der reelt vil kunne ske, er, at ankesagsbehandlingen i stort set alle de sociale sager samles ét sted. Det foregår sådan set mere lokalt og så nær borgerne som muligt, og det anser Venstre som et gode.

Venstre vil gerne være med til at støtte lovforslaget og vil give det en positiv behandling i udvalget.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, fru Else Winther Andersen, hvad det er, der får ordføreren til at sige, at sagsbehandlingstiden går ned, når det kommer ud til kommunerne, jeg forstod specielt ud til de små kommuner. Der er lavet et forsøg i Ballerup Kommune – det er en stor, veldreven socialdemokratisk kommune – og her faldt sagsbehandlingstiden fra 13 til 11 måneder, og dermed blev sagsbehandlingstiden den samme, som den i gennemsnit er over hele landet. Jeg tror ikke, der er nogen, der oplever, at sagsbehandlingstiden falder, hvis det bliver 1 år minus 1 måned; det gør såmænd nok ikke den store forskel. Derfor vil jeg gerne høre, hvad argumentet er for, at det pludselig skulle ændre sig så dramatisk.

Vi er selvfølgelig meget enige i, at det er et spørgsmål om noget lokalt, men hvor er de sociale værktøjer, som skal virke? Hvad er det, som kommunerne kan gøre? I lovforslaget henvises der jo til både ungdomsydelsen og brutto-revalideringsydelsen, begge ting, som Socialdemokratiet har stemt for, men dette drejer sig om de mest udsatte i dette samfund; det drejer sig om de handicappede. Der skal en helt anderledes indsats til en ung, som egentlig gerne vil i arbejde. Derfor vil jeg gerne høre Venstres ordfører: Hvad er det, der får sagsbehandlingsti-